

Micha 2

Septuaginta (LXX)

1 ἐγένοντο λογιζόμενοι κόπους καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν καὶ ἄμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτά διότι οὐκ ἦραν πρὸς τὸν θεὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν

2 καὶ ἐπεθύμουν ἀγροὺς καὶ διήρπαζον δρφανοὺς καὶ οἴκους κατεδυνάστευνον καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ

3 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἵδού ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ τὴν φυλὴν ταύτην κακά ἔξ ὧν οὐ μὴ ἀρητε τοὺς τραχῆλους ὑμῶν καὶ οὐ μὴ πορευθῆτε ὁρθοὶ ἔξαιρφνης ὅτι καιρὸς πονηρός ἐστιν

4 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λημφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολή καὶ θρηνηθήσεται θρῆνος ἐν μέλει λέγων ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρίσαμεν μερὶς λαοῦ μου κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ καὶ οὐκ ἦν ὁ κωλύσων αὐτὸν τοῦ ἀποστρέψαι οἱ ἀγροὶ ὑμῶν διεμερίσθησαν

5 διὰ τοῦτο οὐκ ἔσται σοι βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ ἐν ἐκκλησίᾳ κυρίου

6 μὴ κλαίετε δάκρυσιν μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις οὐ γάρ ἀπώσεται ὀνείδη

7 ὁ λέγων οἶκος ιακωβ παρώργισεν πνεῦμα κυρίου εἰ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐστιν οὐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσιν καλοὶ μετ' αὐτοῦ καὶ ὁρθοὶ πεπόρευνται

8 καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαός μου εἰς ἔχθραν ἀντέστη κατέναντι τῆς εἰρήνης αὐτοῦ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἔξειραν τοῦ ἀφελέσθαι ἐλπίδα συντριψμὸν πολέμου

9 διὰ τοῦτο ἥγούμενοι λαοῦ μου ἀπορριφήσονται ἐκ τῶν οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἔξώσθησαν ἐγγίσατε ὅρεσιν αἰωνίους

10 ἀνάστηθι καὶ πορεύου ὅτι οὐκ ἔστιν σοι αὕτη ἡ ἀνάπταυσις ἔνεκεν ἀκαθαρσίας διεφθάρητε φθορῷ

11 κατεδιώχθητε οὐδενὸς διώκοντος πνεῦμα ἔστησεν ψεῦδος ἐστάλαξέν σοι εἰς οἶνον καὶ μέθυσμα καὶ ἔσται ἐκ τῆς σταγόνος τοῦ λαοῦ τούτου

12 συναγόμενος συναχθήσεται ιακωβ σὺν πᾶσιν ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ ισραηλ ἐπὶ τὸ αὐτὸ θήσομαι τὴν ἀποστροφὴν αὐτῶν ὡς πρόβατα ἐν θλίψει ὡς ποίμνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν ἔξαλοῦνται ἔξ ἀνθρώπων

13 διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπου αὐτῶν διέκοψαν καὶ διηλθον πύλην καὶ ἔξηλθον δι' αὐτῆς καὶ ἔξηλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπου αὐτῶν ὃ δὲ κύριος ἥγήσεται αὐτῶν